

Daniels bok – nummer etthundratrettiotvå

Att avtäckta den andra prövningens profetiska betydelse: att förstå vilddjurets bild och förseglingstiden för de 144 000

Jeff Pippenger

2024-03-12

I tidigare artiklar ägnade vi tid åt att identifiera de profetiska kännetecknen för det andra provet av de tre prov som representeras av de tre änglarna. Varje ängel representerar ett särskilt prov, och det andra provet framställs som ett visuellt prov. Vi identifierade alla tre änglarna, och deras respektive prov identifieras också i Daniel kapitel ett, där det andra av de tre proven grundade sig på Daniels och de tre värdiges utseende efter att de hade ätit den vegetariska kosten i stället för den babyloniska kosten. Ett annat kännetecken för det andra provet är att det ofta representeras genom en framställning av föreningen mellan kyrka och stat.

Alla tre änglarna och deras respektive prövningar identifieras i Nimrods Babels fall i Första Mosebokens elfte kapitel. De tre prövningarna representeras där av de tre gånger uttrycket ”kom, låt oss” används i verserna 3, 4 och 7. Det andra uttrycket ”kom, låt oss”, i vers 4, utmärker den andra ängelns prövning.

Och de sade: ”Kom, låt oss bygga oss en stad och ett torn vars topp når ända upp till himlen, och låt oss göra oss ett namn, så att vi inte skingras över hela jordens yta.” 1 Moseboken 11:4.

En stad representerar en stat, och ett torn representerar en kyrka. De önskade också en särskild karaktär, vilket kommer till uttryck i deras önskan att göra sig ett namn. I det andra provet blir karaktären ofta uppenbarad, och detta sker i kontrast till en motsatt karaktär, såsom representeras av Kain och Abel, de visa och de oförståndiga jungfrurna, eller i Daniels andra prov genom den synliga skillnaden mellan dem som åt Babylons kost och dem som åt grönsaker.

Pröva, jag ber dig, dina tjänare i tio dagar, och låt dem ge oss grönsaker att äta och vatten att dricka. Se sedan till vårt utseende inför dig, och till utseendet hos de ynglingar som äter av kungens mat; och gör med dina tjänare efter vad du då ser. Så gav han dem sitt samtycke i denna sak och prövade dem i tio dagar. Och vid slutet av de tio dagarna visade sig deras utseende vara vackrare, och de var fylligare till kroppen, än alla de ynglingar som åt av kungens mat. Daniel 2:12–15.

I den milleritiska historien uppenbarade den andre ängelns prövning två klasser av tillbedjare. Den klass som inte bestod prövningen blev Roms döttrar; den andra klassen var de trofasta som fortsätter att följa det framåtskridande ljuset. Roms döttrar återspeglar moderns profetiska karaktär, och den mor som de blev döttrar till identifieras som skökornas moder. Profetiskt sett är en sköka en kyrka som inleder en förbindelse med staten, såsom påvedömet avbild är.

Den förste av de tre änglarna i Uppenbarelseboken kapitel fjorton innefattar alla tre prövningarna hos var och en av de tre änglarna, liksom också Daniel kapitel ett. I Daniel tolv identifieras även

prövningsprocessen i tre steg, så prövningsprocessen i tre steg återfinns både i början och i slutet av Daniels bok.

Många skall bli renade och gjorda vita och prövade; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå; men de visa skall förstå. Daniel 12:10.

Det första provet i vers tio är den rening som äger rum på helgedomens förgård, där lammet slaktas och rättfärdiggörelse tillräknas syndaren. Det andra provet i vers tio är att göras vit, vilket representeras av det heliga i helgedomen och betecknar när helgelse meddelas den troende. Det tredje steget är att prövas, vilket representerar domen i det allra heligaste, där Guds folk förseglas och förhärlikandet fullbordas. De två klasserna av tillbedjare representeras av de ogudaktiga som inte förstår och de visa som förstår.

Det andra provet, som många gånger framställs i det heliga Ordet, utgör ett synligt prov, där två klasser av tillbedjare uppenbaras, och föreningen mellan kyrka och stat symboliseras. Lika viktigt är att ett kännetecken för det andra provet är att det föregår det tredje provet, och det tredje provet representerar dom. Det finns dock en viktig förbehållsamhet beträffande domen i det tredje provet, ty vart och ett av de tre proven innefattar en dom, men de två första proven är förlagda till en historia där karaktärsutveckling ännu är möjlig. Det tredje provet är annorlunda, i det att det är ett profetiskt lackmustest, som helt enkelt identifierar vilken klass av tillbedjare du hade blivit under de två föregående stegen i prövningsprocessen.

Under beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen, som började den 11 september 2001 och slutar vid söndagslagen i Förenta staterna, finns det tre prov. Det första provet var när ängeln steg ned den 11 september 2001, och i överensstämmelse med den ängel som steg ned i den milleritiska historien den 11 augusti 1840 är provet då ett prov beträffande kosten. I Daniels första kapitel var det första provet när Daniel i sitt hjärta föresatte sig att inte äta kungens kost. När den Helige Ande steg ned vid Kristi dop och Han därefter fastade i fyrtio dagar, var Hans första prov kosten.

Det tredje och sista provet under de etthundrafyrtiofyra tusendes beseglingstid är söndagslagen. Vid den tiden kommer alla som har förståelse för den sjundedagssabbats anspråk och som väljer att tillbe på solens dag att ta emot vilddjurets märke, och de är förlorade för evigheten. Efter tre år, i Daniels första kapitel, fördes Daniel och de tre trogna inför Nebukadnessar (en symbol för söndagslagen) för att prövas på sin undervisning under de föregående tre åren. När Fadern och Sonen steg ned i Nimrods berättelse om uppror vid det tredje ”gå”, var det för att förbistra deras språk och skingra dem över hela jorden. Det tredje provet är lackmusprovet som för all evighet skiljer de två klasserna åt.

”Både liknelsen om ogräset och den om nätet lär tydligt att det inte finns någon tid då alla de ogudaktiga skall omvända sig till Gud. Vetet och ogräset växer tillsammans ända till skörden. De goda och de dåliga fiskarna dras tillsammans upp på stranden för en slutlig åtskillnad.

”Återigen lär dessa liknelser att det inte skall finnas någon nådatid efter domen. När evangeliets verk är fullbordat, följer omedelbart åtskillnaden mellan de goda och de onda, och varje grupps öde är för evigt fastställt.” Christ’s Object Lessons, 123.

Beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen upphör vid den snart kommande söndagslagen, och mellan detta tredje prov och det första prov som inträffade den 11 september 2001, kommer det andra provet över laodiceisk adventism. Det finns ”ingen prøvotid efter domen”, ty evangeliets verk är då fullbordat för de etthundrafyrtiofyra tusen.

Syster White lär på flera ställen att om vi inte består det första provet, kan vi inte bestå det andra provet, och utan att framgångsrikt bestå det andra provet kommer vi att uppenbara vårt misslyckande vid det tredje, avgörande provet.

”Jag blev hänvisad tillbaka till förkunnelsen om Kristi första ankomst. Johannes sändes i Elias ande och kraft för att bereda Jesu väg. De som förkastade Johannes vittnesbörd hade ingen nytta av Jesu undervisning. Deras motstånd mot det budskap som förutsade hans ankomst försatte dem i ett läge där de inte lätt kunde ta emot de starkaste bevisen för att han var Messias. Satan drev dem som förkastade Johannes budskap att gå ännu längre, till att förkasta och korsfästa Kristus. Genom att göra detta försatte de sig själva i ett läge där de inte kunde ta emot välsignelsen på pingstdagen, vilken skulle ha lärt dem vägen in i den himmelska helgedomen. Att förhänget i templet rämnade visade att de judiska offren och föreskrifterna inte längre skulle tas emot. Det stora offret hade framburits och hade blivit antaget, och den Helige Ande, som sänkte sig ned på pingstdagen, förde lärjungarnas sinnen från den jordiska helgedomen till den himmelska, dit Jesus hade gått in med sitt eget blod för att utgjuta förmånerna av sin försoning över sina lärjungar. Men judarna lämnades i fullständigt mörker. De förlorade allt det ljus som de kunde ha haft över frälsningsplanen och förtröstade fortfarande på sina gagnlösa offer och gåvor. Den himmelska helgedomen hade intagit den jordiskas plats, men de hade ingen kunskap om förändringen. Därför kunde de inte ha någon nytta av Kristi medling i det heliga.

”Många ser med fasa på judarnas handlingssätt när de förkastade och korsfäste Kristus; och när de läser berättelsen om hur skändligt han blev misshandlad, menar de att de älskar honom och att de inte skulle ha förnekat honom såsom Petrus gjorde eller korsfäst honom såsom judarna gjorde. Men Gud, som rannsakar allas hjärtan, har satt den kärlek till Jesus som de bekände sig känna på prov. Hela himlen följde med det djupaste intresse mottagandet av den första ängelns budskap. Men många som bekände sig älska Jesus, och som fällde tårar när de läste berättelsen om korset, hånade de goda nyheterna om hans ankomst. I stället för att ta emot budskapet med glädje förklarade de att det var en villfarelse. De hatade dem som älskade hans tillkommelse och stängde dem ute ur församlingarna. De som förkastade det första budskapet kunde inte få gagn av det andra; inte heller hade de gagn av midnattsropet, som skulle bereda dem att genom tro gå in med Jesus i det allra heligaste i den himmelska helgedomen. Och genom att förkasta de två föregående budskapen har de så förmörkat sitt förstånd att de inte kan se något ljus i den tredje ängelns budskap, som visar vägen in i det allra heligaste. Jag såg att såsom judarna korsfäste Jesus, så hade de namnkristna kyrkorna korsfäst dessa budskap, och därför har de ingen kunskap om vägen in i det allra heligaste, och de kan inte ha något gagn av Jesu förbön där. Liksom judarna, som frambar sina gagnlösa offer, sänder de upp sina gagnlösa böner till den avdelning som Jesus har lämnat; och Satan, förnöjd över bedrägeriet, antar en religiös gestalt och leder sinnet hos dessa bekännande kristna till sig själv, medan han verkar med sin makt, sina tecken och lögnaktiga under för att fångsla dem i sin snara.” Early Writings,

Om vi inte vill ta emot det varningsbudskap som representeras av den 11 september 2001, då kommer vi sannerligen att ta emot söndagslagen när den kommer, förutsatt att vi fortfarande är vid liv. Med detta sagt är det prov där vi avgör vårt eviga öde, och det prov vi måste bestå innan vi beseglas vid söndagslagen, vilket är det prov vi måste bestå innan nådatiden avslutas, det andra provet, och det är vilddjurets bilds prov.

”Herren har tydligt visat mig att vilddjurets bild kommer att upprättas innan nådatiden avslutas; ty den skall vara den stora prövningen för Guds folk, genom vilken deras eviga öde kommer att avgöras. Er ståndpunkt är en sådan härva av inkonsekvenser att endast få kommer att bli vilseledda.

“I Uppenbarelsboken 13 framställs detta ämne tydligt; [Uppenbarelsboken 13:11–17, citerat].

”Detta är den prövning som Guds folk måste genomgå innan de blir beseglade. Alla som har bevisat sin trohet mot Gud genom att hålla hans lag och vägra att ta emot en falsk sabbat, kommer att ställa sig under Herren Guds Jehovas baner och kommer att få den levande Gudens sigill. De som överger sanningen av himmelskt ursprung och antar söndagssabbaten, kommer att ta emot vilddjurets märke.” Manuscript Releases, volym 15, 15.

Det andra provet under de etthundrafyrtiofyrtusens beseglingstid är ett profetiskt visuellt prov. Det kräver att man känner igen bildandet av vilddjurets bild i Förenta staterna, och detta prov kan endast uppenbaras genom Guds profetiska Ord. Mer än så: Guds profetiska Ord kommer endast att förstås av dem som väljer att äta budskapet om det sena regnet, vilket framställs som metodiken rad på rad. Om vi vägrar att äta det budskap som finns i den mäktige ängelns hand i Uppenbarelsboken arton när han stiger ned, kommer vi inte att äga förmågan att känna igen bildandet av vilddjurets bild.

För att kunna äta budskapet i ängelns hand krävs att den som studerar profetian kan se att ängeln har ett budskap i sin hand. När den väldige ängeln i Uppenbarelsboken arton stiger ned, anger versen inte att han har någonting i sin hand, men metodiken rad på rad fastställer, utifrån flera vittnen, att det alltid finns ett budskap i handen på de änglar som stiger ned. De som förkastar metodiken rad på rad är blinda för det budskap som utgör beviset för att vilddjurets avbild håller på att formas i Förenta staterna. Detta måste erkännas, ty vår eviga bestämmelse grundar sig på att denna sanning erkänns. Rad på rad identifierar syster White den första ängelns profetiska kännetecken med samma kännetecken som den väldige ängeln i Uppenbarelsboken kapitel arton.

”Jag visades det intresse som hela himmelen hade tagit i det verk som pågick på jorden. Jesus gav en mäktig ängel uppdrag att stiga ned och varna jordens invånare att bereda sig för Hans andra tillkommelse. När ängeln lämnade Jesu närvaro i himmelen, gick ett övermåttan klart och härligt ljus framför honom. Jag fick veta att hans uppdrag var att upplysa jorden med sin härlighet och varna människorna för Guds tillkommande vrede. Mängder tog emot ljuset. Några av dessa syntes vara mycket allvarliga, medan andra var glada och hänfödda. Alla som tog emot ljuset vände sina ansikten mot himmelen och förhärligade Gud. Fastän det lyste över

alla, kom några endast under dess inflytande men tog inte emot det av hela sitt hjärta. Många uppfylldes av stor vrede. Predikanter och folk förenade sig med de usla och gjorde hårdnackat motstånd mot det ljus som utgöts genom den mäktige ängeln. Men alla som tog emot det drog sig undan från världen och var nära förenade med varandra.

”Satan och hans änglar var ivrigt sysselsatta med att söka dra så många sinnen som möjligt bort från ljuset. Den skara som förkastade det lämnades i mörker. Jag såg Guds ängel vaka över sitt bekännande folk med det djupaste intresse för att uppteckna den karaktär som de utvecklade när budskapet av himmelskt ursprung frambars för dem. Och när mycket många som bekände kärlek till Jesus vände sig bort från det himmelska budskapet med förakt, hån och hat, gjorde en ängel med en pergamentsrulle i handen den skamliga anteckningen. Hela himlen fylldes av harm över att Jesus på detta sätt blev försmådd av sina bekännande efterföljare.”
Early Writings, 245, 246.

I avsnittet blev den första ängeln i Uppenbarelsebokens fjortonde kapitel ”sänd” ”att stiga ner och varna jordens invånare att förbereda sig för Hans andra ankomst”, vilket är samma verk som ängeln i Uppenbarelsebokens artonde kapitel utför. Den första ängeln uppdrag var ”att upplysa jorden med sin härlighet och varna människan för Guds kommande vrede”, vilket återigen är ängeln i artonde kapitlets uppdrag. De som tog emot budskapet ”förhärligade Gud”, och de som förkastade budskapet ”lämnades i totalt mörker.”

Daniel och de tre männen valde att äta den himmelska kosten, och den andra gruppen åt Babylons kost. Vid slutet av det ”visuella provet” på tio dagar förhärligade Daniel och hans följeslagare Gud, eftersom deras ansikten syntes vara fylligare och vackrare än deras som åt Babylons kost. Den första ängeln budskap i Uppenbarelsebokens fjortonde kapitel representerar alla tre prövningarna i sin identifiering av det eviga evangeliet. Den första prövningen är att frukta Gud, den andra är att ge Honom ära, och den tredje prövningen inträffar när domens stund kommer. De som tog den lilla boken ur den första ängeln hand och åt den, såsom det framställs genom Johannes i kapitel tio, förhärligade Gud vid den andra prövningen, och de var då beredda att träda in i Nebukadnessars dom. Rad på rad var den första prövningen den 11 september 2001 att äta den lilla boken som var i den mäktige ängeln hand. Den prövningen introducerade nästa prövning, där två klasser av tillbedjare skulle uppenbaras före det tredje och slutliga lackmusprovet, vilket helt enkelt visade antingen en förhärligad karaktär eller en karaktär fylld av mörker.

Förseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen är historien från den 11 september 2001 fram till den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna. I den historien kommer liknelsen om de tio jungfrurna att upprepas och uppfyllas in i minsta bokstav. Detta förhållande identifierar således att den profetiska historien i Habackuk 2 också kommer att upprepas och uppfyllas in i minsta bokstav. Det innebär också att perioden för de etthundrafyrtiofyra tusens försegling är den period då verkan av varje profetisk syn upprepas och uppfylls in i minsta bokstav.

Daniel kapitel elva, vers fyrtio, avförseglades vid ändens tid år 1989. Versen börjar med ändens tid år 1798 och slutar med att markera ändens tid år 1989. Rad på rad står ändens tid år 1798 i överensstämmelse med ändens tid år 1989. Historien i vers fyrtio, som börjar år 1798 och fortsätter fram till söndagslagen i vers fyrtioett, representerar jordens odjurs historia (Förenta staterna) som

det sjätte riket i Bibelns profetia. Jordodjurets två horn, republikanism och protestantism, representeras av de två ändens tiderna.

Under de etthundrafyrtiofyrtusens beseglingstid kommer det protestantiska hornet att frambringa två klasser av tillbedjare under det andra provet av de tre proven inom den tidsperioden. Den ena klassen kommer att ha utvecklat Kristi avbild, och den andra klassen kommer att ha utvecklat vilddjurets avbild. Under denna prövningstid kommer det republikanska hornet att förena sig med det avfälliga protestantiska hornet och forma en vilddjurets avbild, då de protestantiska kyrkorna tar kontroll över den civila regeringen. Denna tidsperiod representeras av varje syn i Guds Ord, ty det är här som var och en av "Bibelns böcker möts och slutar."

Det andra provet i denna historia är vilddjurets bild-prövningen, både internt för jungfrurna och externt för politikerna i de två rivaliserande politiska partierna. Det provet är det prov som vi måste bestå "innan nådatiden upphör" vid den snart annalkande söndagslagen. Det provet är det prov som vi består "innan vi blir beseglade". Det provet är det prov där "vårt eviga öde kommer att avgöras".

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

"En annan väldig ängel fick uppdraget att stiga ner till jorden. Jesus lade en skrift i hans hand, och när han kom till jorden, ropade han: 'Babylon har fallit, har fallit.' Sedan såg jag de besvikna åter lyfta sina ögon mot himlen och med tro och hopp se fram mot sin Herres ankomst. Men många tycktes förbli i ett omtöcknat tillstånd, som om de sov; ändå kunde jag se spåren av djup sorg i deras ansikten. De besvikna såg i Skrifterna att de befann sig i dröjsmålets tid och att de tålmodigt måste invänta visionens uppfyllelse. Samma bevisning som hade lett dem att se fram emot sin Herre år 1843, förde dem till att förvänta honom år 1844. Ändå såg jag att flertalet inte ägde den kraft som utmärkte deras tro år 1843. Deras besvikelse hade dämpat deras tro...."

"När Jesu tjänst i det heliga avslutades och Han gick in i det allra heligaste och ställde sig inför arken som innehåller Guds lag, sände Han en annan mäktig ängel med ett tredje budskap till världen. En bokrulle lades i ängelns hand, och när han steg ner till jorden i kraft och majestät förkunnade han en fruktansvärd varning, med det mest fruktansvärda hot som någonsin burits fram till människan. Detta budskap var avsett att sätta Guds barn på sin vakt genom att visa dem den frestelsens och ångestens stund som låg framför dem. Ängeln sade: 'De kommer att föras in i nära strid med vilddjuret och dess bild. Deras enda hopp om evigt liv är att förbli ståndaktiga. Fastän deras liv står på spel, måste de hålla fast vid sanningen.' Den tredje ängeln avslutar sitt budskap så: 'Här är de heligas tålmod: här är de som håller Guds bud och Jesu tro.' När han upprepade dessa ord, pekade han mot den himmelska helgedomen. Sinnet hos alla som tar emot detta budskap riktas mot det allra heligaste, där Jesus står inför arken och frambär Sin sista förbön för alla dem för vilka nåden ännu dröjer kvar och för dem som i okunnighet har brutit mot Guds lag. Denna försoning sker för de rättfärdiga döda såväl som för de rättfärdiga levande. Den omfattar alla som dog i förtröstan på Kristus men som, eftersom de inte hade fått ljus över Guds bud, hade syndat i okunnighet genom att överträda dess föreskrifter." Early Writings, 245, 255.